

[Kim Bøhnke]

gennem flere år fra tid til anden løftet en pegefinger og sagt: Er det nu klogt, at vi fra dansk side læner os så kraftigt op ad energisamarbejdet i Nordel? Er det nu klogt, at vi satser så stor en del af vores forbrug på importeret elektricitet? Der har været en kortvarig eller en her og nu-effekt i form af, at vi har kunnet købe noget billig el fra Norge og noget billig el fra Sverige, og meget kortsigtet er det selvfølgelig positivt.

Men hvis man følger den energipolitiske debat særlig i Norge, er der nok næppe nogen som helst her i salen, der er i tvivl om, at nordmændene ikke bliver ved med automatisk at ville levere os billig elektricitet. Nordmændene bliver ikke ved med automatisk at fylde hullerne ud for Danmark.

Derfor er vi nødt til at sørge for, at den forsyning, vi selv kan præstere, i fremtiden også er tilstrækkelig. Selvfølgelig skal vi stadig væk købe al den el, vi kan få fat i, hvis den er billigere end den, vi selv kan producere, men vi skal sørge for, at vi har en kapacitet, der gør, at vi ikke på et tidspunkt ender som et tidligere østeuropæisk land, hvor man slukker for strømmen i et vist antal timer i løbet af døgnet, fordi man simpelt hen ikke er i stand til at producere den strøm, der er brug for.

Hvad angår det spørgsmål, om vi oven i købet skal tage skridtet så langt videre, at vi også skal til at eksportere af strømmen, synes jeg, der hersker en udbredt dobbeltmoral, for de personer og partier, der på samme tid argumenterer for, at vi skal købe el i Norge og i Sverige, er modstandere af, at der bygges kraftværksenheder i Danmark, hvorved vi kan eksportere. Det er jo i den grad udtryk for den traditionelle danske dobbeltmoral. Man vil gerne have alle goderne, men man vil under ingen omstændigheder være med til at tage ansvar for nogen af ulemperne.

Det er jo almindeligt kendt, at vi igennem mange år har haft atomkraft i Danmark – ja, vi har i hvert fald haft strøm produceret på atomkraft, men vi har været så dejlig bekvemme, at vi har sørget for, at værket stod på den anden side af Øresund.

Det er det samme, der gør sig gældende her. Vi vil gerne købe billig strøm i udlandet, men vi vil sandelig ikke have nogen kraftværker stående på dansk jord. Det er dobbeltmoral, og det synspunkt synes vi ikke der er nogen som

helst grund til at styrke. Tværtimod: Lad os da for søren bruge den meget fremskredne teknologi, vi har i Danmark, til at producere noget elektricitet billigt og effektivt og med meget lav belastning af miljøet, hvor vi oven i købet får den tillægsgevinst, at det giver os en forbedring af vores betalingsbalance, når vi kan eksportere den strøm. Derfor skal der fra vores side kun lyde et utvetydigt hurra, hvis det lykkes for de danske elværker at få indgået eksportaftaler.

En del af udviklingen inden for de danske elværker gennem de senere år har jo heldigvis bestået i, at man har ofret temmelig mange ressourcer på at forsøge at rense røgen særlig for NO_x og SO_x, altså for henholdsvis kvælstofilter og svovlfilter, og det er jo kun fremragende, at vi er i stand til det. Vi ved, at man rundt omkring i Europa i de kommende år med de skrappe miljøkrav, der efterhånden er, vil få et stigende behov for at være i stand til at rense røgen lige så effektivt, som vi kan i Danmark.

Derfor er det at skyde os selv i foden, når vi ikke sørger for at tillade, at de danske elværker kan lave disse forsøg som mere end forsøg, nemlig som egentlige kraftværker, så vi kan bevise for omverdenen, at systemerne fungerer.

I den sammenhæng er senest spørgsmålet om en kulenhed i Ålborg en del af denne problematik. Vi har klart og utvetydigt tilkendegivet, at vi mener, det er elværkerne og elværkerne alene, der skal træffe afgørelsen om, hvilket brændsel man ønsker at bruge. Hvis elværkerne vurderer, at det er godt med naturgas, o.k. for os. Hvis elværkerne vurderer, at det er godt at bruge kul, o.k. for os. Man har altså vurderet, at det i Ålborg vil være en god idé at anvende kul, og så skal der efter vores mening gives grønt lys.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at han da er velkommen til at anmelde alle de forespørgsler, han vil, men som en amerikansk præsident ville have sagt: Read my lips, læs mine læber! Der er et flertal i Folketinget bestående af Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet og CD, som startede med at melde ud og sige: Det skal være kul i Ålborg, det er o.k., det bliver kul i Ålborg. At det også siden er blevet støttet af regeringspartierne, er kun glædeligt.

Den dagsorden, der foreligger i dag, vil vel give nogen anledning til at sige: Jamen hvor-